

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Dette forslag til udlånslov adskiller sig ikke væsentligt fra den i indeværende finansår gældende lov. Det indeholder en vis omflytning af bevillingerne i henhold til § 2 og en ændring i de enkelte lånesatser efter § 3, hvilket sidste kun er en ajourføring i forhold til prisudviklingen. Jeg skal derfor ikke gå nærmere ind på disse spørgsmål.

Men selv om jeg skulle udsætte mig for en vis kritik for at hæfte mig for lidt ved det landbrugsmæssige i denne lovgivning, kan jeg ikke tilbageholde nogle principielle bemærkninger til lovforslagets § 1, stk. 2, der omhandler kolonihaver. Nu vil jeg bede landbrugsministeren om ikke at opfatte det som en kritik; jeg ville have rejst dette spørgsmål, uanset hvem der havde været landbrugsminister. Jeg er nemlig kommet meget stærkt i tvivl om, hvorvidt tiden ikke er løbet fra dette områdes fortsatte placering i selve landbrugslovgivningen, bl. a. fordi denne lovgivning stort set kun benyttes i Københavnsområdet, hvilket for så vidt er meget naturligt, fordi det ikke her som i provinsbyerne drejer sig om haver til kommunens egne beboere og skatteydere, men i første række til beboere fra selve København, haver, der placeres i omegnskommunerne grundet arealmangel i København . . .

Formanden: Der må være mere ro i salen. Jeg henstiller, at samtaler føres mere sagte.

Chr. Rasmussen: . . . en mangel, der for øvrigt også er ved at gøre sig gældende i omegnskommunerne, det gælder i hvert fald i Gladsaxe, men også enkelte andre steder. Da byplanudvalgene i forbindelse med byplanlægningen udlægger ret store arealer i omegnskommunerne netop til kolonihaver og vi må forvente, at en kommende jordlovgivning vil give en eller anden form for tilbudspligt til kommunerne, rejser jeg det spørgsmål til overvejelse, om man

ikke burde finde frem til en ændring, således at hele dette område gik over til boligministeriet og blev finansieret over boligfonden. Forholdet er nemlig det, at en del omegnskommuner er begyndt at stille krav om kloakering af havekolonierne, hvilket ikke hidtil har været tilfældet.

Ud fra denne betragtning ville jeg finde det rimeligt, om man fandt frem til en ordning, så det hele sorterede under kommunerne. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at det absolut ikke er en underskudsforretning, jeg her tænker overført til kommunerne, jeg vil nærmere sige tværtimod, selv om jeg må gøre opmærksom på, at de 2 millioner årlig ikke er tilstrækkeligt, i hvert fald ikke i de første 4-5 år. Vi må jo gøre os klart, at dette beløb har været uændret i mangfoldige år, og der er unægtelig sket en væsentlig ændring i prisforholdene.

Når jeg ved denne lejlighed rejser dette spørgsmål, er det, fordi det virkelig er noget centralt for København og omegnskommunerne, noget, der slet ikke kan sammenlignes med forholdene ved provinsbyerne, hvor man i de allerfleste tilfælde opretter disse haveområder på jordreserver. Jeg er klar over, at det ikke er et spørgsmål, der kan løses omgående, men at der også i det kommende år må arbejdes efter den gældende lov. Når jeg har rejst spørgsmålet, er det, fordi vi dels kan drøfte det nærmere i udvalget, men også fordi jeg mener, det bør tages med i overvejelserne, når nye jordlove skal udarbejdes.

Lad mig også sige, at den opdeling af bevillingerne, der findes både i § 1 og i § 2, er i høj grad uhensigtsmæssig. Jeg har ingen ønsker om større bevillinger, men ingen kan på forhånd sige, hvilken af de forskellige poster der i det enkelte år giver størst behov. Selvfølgelig erkender jeg, at § 12 er en udjævningsparagraf, der kan bøde på forholdet. Men man har talt så meget om forenklinger i administrationen; hvorfor så opretholde sådan noget kineseri, som denne opdeling i virkeligheden er? Jeg håber,